

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 26Co/20/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312217726
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Pilek
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4312217726.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Pileka a členov senátu JUDr. Romana Greguša a Mgr. Erika Németha v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, v jej mene: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, o zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č.k. 10C/102/2013-41 zo dňa 23.09.2013, jednohlasne takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Nitra č.k. 10C/102/2013-41 zo dňa 23.09.2013 p o t v r d z u j e.
Súd odporcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal zaplatenia majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, pričom odporcovi nepriznal náhradu trov konania.

V dôvodoch svojho rozhodnutia súd uviedol, že navrhovateľ sa písomne podaným návrhom doručeným dňa 28.09.2012 domáhal od odporcu zaplatenia sumy 125,-- eur ako majetkovej škody a titulom nemajetkovej ujmy v sume 880,-- eur. Svoj návrh odôvodnil tým, že Okresný súd Levice zapríčinil svojim nelegálnym konaním (nesprávnym úradným postupom) vznik škody na strane navrhovateľa. Navrhovateľ ako oprávnený subjekt navrhol písomným podaním súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. 4780199 dlžníkom: E. G., nar. XX.XX.XXXX. Súdny exekútor predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom Okresného súdu Levice a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorý by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu na rozhodnutie, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 14.10.2010 a to rozhodnutím o poverení. K rozhodnutiu o poverení tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby, omeškania viac ako 16 mesiacov. Uviedol, že v exekučnom konaní je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelení poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti. Majetková škoda predstavuje účelne vynaložené náklady spojené s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu exekútora a rozhodnutím o ňom. Navrhovateľ vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému sumu 70,-- eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,-- eur, a na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolu stavu konania na exekučnom súde sumu 15,-- eur, spolu sumu 125,-- eur.

Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o udelení poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú neprávym úradným postupom.

Odporca sa k žalobe písomne vyjadril podaním zo dňa 20.06.2013, v ktorom žiadal žalobu zamietnuť a priznať odporcovi náhradu trov konania. Poukázal na to, že návrh je zmätočný, keď navrhovateľ síce podal písomný návrh a poukazoval na konkrétne dôkazy, žiadne dôkazy však sám nepredložil. Uviedol, že nie je jasný ani titul nároku na náhrady škody. Navrhovateľ nepodnikol žiadne kroky pre odstránenie neželaného stavu v prietahoch v konaní. Mal za to, že návrh je podaný predčasne.

K samotnému postupu súdu odporca uviedol, že prax ukázala, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučný titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. Uviedol, že sa to prejavilo vo veľkom počte nezákonných exekúcií a zbytočnom vzniku trov exekučného konania.

Uviedol, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty, neznamená automaticky prietahy v konaní. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

Súd zistil tento skutkový a právny stav :

Zo spisu Okresného súdu Levice sp. zn. 14Er/535/2010 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenie na vykonanie exekúcie podal súdny exekútor na súd 24.06.2010, k čomu pripojil návrh na vykonanie exekúcie spísaný 21.04.2010. Listom zo dňa 30.06.2010 vyzval súd súdneho exekútora na predloženie zmluvy o úvere uzavretej s povinným. Dňa 16.09.2010 doručil oprávnený súd zmluvu o úvere uzavretú s povinným a všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Dňa 14.10.2010 súd vydal poverenie pod č. 5402 072244*. Exekučné konanie stále prebieha.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. zákona, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 44 ods. 1 Exekučného poriadku, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Súd pojednával v neprítomnosti obidvoch účastníkov konania napriek tomu, že právny zástupca navrhovateľa sa pre kolíziu s iným pojednávaním ospravedlnil a žiadal pojednávanie z toho dôvodu odročiť. Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. súd pokračuje v konaní aj keď sú účastníci nečinní - ak sa riadne predvolaný účastník neustanoví na pojednávanie, ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takéhoto účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy. Ustanovenie § 101 ods. 2 O.s.p. určuje dve podmienky, ktoré musia byť súčasne splnené, aby súd mohol vec prejednať v neprítomnosti účastníka alebo jeho zástupcu, a to a/ riadne predvolanie a b/ absencia žiadosti o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ bol na pojednávanie cestou svojho právneho zástupcu predvolaný, dňa 10.06.2013 - prevzal predvolanie, ospravedlnenie na pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 23.09.2013 zaslal e-mailom v ten istý deň z dôvodu kolízie s pojednávaním na Okresnom súde Nitra sp. zn. 12C Okresného súdu Komárno 8C a uviedol, že klient trvá na účasti splnomocneného advokáta a vylučuje substitúciu. Žiadosťou navrhovateľ nepreukázal existenciu dôležitého dôvodu v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p., na podklade ktorého by súd mohol odročiť pojednávanie.

Kolíziu pojednávania na strane navrhovateľom zvoleného zástupcu, nie sú relevantné z dôvodu, že kolízia dvoch pojednávanií toho istého účastníka v tom istom termíne na rozdielnych súdoch, o ktorej právny zástupca vedel v dostatočnom časovom predstihu, nie je akceptovateľným predpokladom uznania existencie dôležitého dôvodu na odročenie pojednávania. Navrhovateľ podal veľké množstvo žalôb, v ktorých splnomocnil na jeho zastupovanie toho istého právneho zástupcu a je na ňom, aby personálne zabezpečil zastupovanie svojho klienta na jednotlivých pojednávaniach, pretože vzhľadom na veľké množstvo podaní na jednotlivé súdy v rámci SR môže aj v budúcnosti vzniknúť situácia, že vzniknú kolízie jednotlivých pojednávanií a potom by súd bol vo svojej rozhodovacej činnosti paralyzovaný.

Navrhovateľ sa domáhal škody za nesprávny úradný postup z dôvodu, že k vydaniu poverenia nedošlo v zákonnej 15 dňovej lehote, resp. primeranej lehote.

Súd v tomto prípade neskúmal, či prišlo k prietiahom v konaní. Zisťoval, či došlo k nedodržaniu zákonnej resp. primeranej lehoty, z akého dôvodu a či je to dôvod na náhradu škody, resp. či vôbec nejaká škoda vznikla. Nárok na náhradu škody si navrhovateľ uplatňoval podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z.z., keď podľa neho príslušný súd svojím postupom porušil povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, resp. bez zbytočných prietahov v konaní. Súd vykonaným dokazovaním zistil, že žiadosť o udelenie poverenia bola súdu doručená 24.06.2010 a súd rozhodol o tejto žiadosti 14.10.2010, teda rozhodol cca po 3,5 mesiaci a nie 16 mesiacoch, ako uvádza v návrhu navrhovateľ. Súd však poukazuje na to, že nedodržanie lehoty na vydanie poverenia v tomto prípade zapríčinil samotný odporca, keď nebol dostatočne súčinný a na výzvu súdu zo dňa 30.06.2010 o predloženie zmluvy o úvere uzavretej s povinnou reagoval až dňa 16.09.2010, kedy požadovanú listinu predložil. Súd ďalej poukazuje aj na tú skutočnosť, že exekučné konania stále prebieha a preto navrhovateľ v tomto štádiu konania nemôže tvrdiť, že mu v dôsledku oneskorene vydaného poverenia vznikla škoda.

Súd ďalej poukazuje na to, že otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, je kompetentný preskúmať ústavný súd, ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitnosť vecí, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Súdne konanie nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti (resp. predseda súdu na podklade sťažnosti na prietahy). Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prietahov.

Súd ďalej poukazuje na to, že z exekučného spisu zistil, že exekúcia stále prebieha a preto má súd za to, že navrhovateľ nepreukázal vznik majetkovej škody v dôsledku oneskorene vydaného poverenia. Takto by mohla navrhovateľovi vzniknúť škoda v prípade, ak by preukázal, že jeho pohľadávka je nevyhľadateľná a že v prípade, ak by súd bol rozhodol v lehote 15 dní, bol by v exekučnom konaní úspešný.

Súd uvádza, že škoda nemôže byť uplatnená v nejakej paušálnej čiastke, ale musí byť preukázaná, že práve pre nesprávny úradný postup došlo ku škode, ktorá musí byť vyčíslená presne a musí byť preukázaná aj príčinná súvislosť, čo však navrhovateľ nepreukázal a ku škode neprodukoval ani

žiadne dôkazy. Škodu charakterizuje v hypotetickej rovine a poukazuje na zvýšené pracovné výkony zamestnancov v súvislosti a podávaním sťažností a urgencií.

Nemajetková ujma nezávisí automaticky, len od konštatovania nedodržania zákonnej lehoty, ale aj od okolností, ktoré sú v tejto veci odôvodnení konštatované a na základe ktorých súd nevidel dôvod pre finančnú satisfakciu vo forme nemajetkovej ujmy. Podľa súdu sa navrhovateľ snaží predmetným podaním eliminovať po finančnej stránke svoje nesprávne obchodnoprávne rozhodnutia vo svojej podnikateľskej aktivite.

Žiadne konanie, v ktorom je možné konštatovať prietahy v konaní, sa nevedlo. Nebola preukázaná ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. V prvom rade mal súd za to, že žiadna škoda nevznikla a v druhom rade, ak by aj teoreticky navrhovateľ nejakú škodu reálne dokladoval, nepreukázal jej spojitosť s príp. nedodržaním zákonnej lehoty na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia.

Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu v plnom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi, ktorý mal vo veci úspech, nepriznal náhradu trov konania, keďže žiadne nešpecifikoval v zákonom stanovenej lehote.

Proti rozsudku podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktorým sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V odôvodnení odvolania navrhovateľ namietal, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, keď na vec nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav veci.

Navrhovateľ namietal, že súd rozhodol na základe hmotného práva, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a po tom, čo už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu.

Podľa ďalšej argumentácie navrhovateľa súd nemôže založiť odôvodnenie o zániku nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom na nedôveryhodnosti údajov. Navrhovateľ nemal k dispozícii exekučný spis a tak mohol niektoré skutočnosti len usudzovať.

Ďalej súd podľa navrhovateľa nevysvetlil prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty.

Odporca sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

Odvolačný súd prejednal odvolanie navrhovateľa v súlade s ust. § 212 ods. 1 a 214 ods. 2 OSP, pričom o veci rozhodol postupom podľa § 156 ods. 3 OSP.

Po preskúmaní odvolania napadnutého rozhodnutia, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Podľa § 219 ods. 2 OSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolačný súd s poukazom na citované ustanovenie, preto v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdom prvého stupňa, s ktorým sa stotožňuje, čo do skutkových zistení ako aj právneho posúdenia. Vo vzťahu k odvolacím dôvodom odvolací súd uvádza, že hoci navrhovateľ vo svojom odvolaní nekonkretizuje v čom mu bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, zrejme namieťa, že súd pojednával v jeho neprítomnosti. Vo vzťahu k argumentácii súdu prvého stupňa odvolací súd na doplnenie uvádza, že súd mal splnené podmienky aby mohol vec prejednať v neprítomnosti účastníka. Navrhovateľ bol na pojednávanie predvolaný s viac ako dvojmesačným predstihom, teda mal dostatok času aby si mohol zariadiť veci tak, aby sa pojednávania mohol zúčastniť. Navyše je potrebné uviesť, že navrhovateľ existenciu dôležitého dôvodu na odročenie pojednávania súdu nepreukázal a taktiež nepreukázal, či bol na pojednávanie v inej právnej veci predvolaný skôr ako v tomto konaní.

K ostatným odvolacím dôvodom odvolací súd uvádza, že z obsahu odvolania, ako aj z predchádzajúcej rozhodovacej činnosti je zrejmé, že odvolanie navrhovateľa je paušálne podávané vo viacerých veciach viac menej v nezmenenej podobe a nie je vôbec individualizované na konkrétny prípad. O tom svedčí aj navrhovateľom tvrdená nesprávna aplikácia ust. § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z., ktorú mal súd podľa navrhovateľa aplikovať v znení, keď došlo k založeniu zodpovednostného vzťahu, pričom z rozhodnutia súdu prvého stupňa je zrejmé, že súd tak aj urobil. Ani zo zostávajúcej časti odvolania nie je zrejmé, čo mieni nimi navrhovateľa namieťať, keď súd prvého stupňa sa v odvolaní načrtnutou problematikou ani nezaoberal.

Hoci odporca bol v konaní pred odvolacím súdom úspešný, súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko odporcovi v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.